on ilma nõälata ja nende tõ on, et nemmad audowad nende munnade peäle, mis emma on munnenud. Kui audumisse aeg mõda on, siis nemmad sawad teistest ärramurtud, muido olleks mitte ni paljo toidust ollewad, et nemmad keik talwe läbi woiksid ellada. 3) Kunningas, mis õiete emmaks nimmetasse, sest temma on se ainus emmane keige pu sees, kes keik need munnad munneb. Ta tunnukse sest, et tal pikem ja terrawam perse, koldsed jo-ned perse ümber, teised joned on mustahallid, lühhemad tiwad, ka koldsed pikemad jallad on, temma lennab ura külle, kui perse piddi temmale raskem ollema. Temmal on ka üks nõäl, misga ta wägga arro nõälab, waid ta prukib sedda seks, et ta sellega, kui üks teine emma on, tedda ärratappab. Temma wallitseb teiste üle, ja temmast sawad keik teised rammo ja joudo. Kui temma surreb, siis teised jätwad puud mahha ja nenda lähhäb ta hukka.

Miks siis need wähhemad sawad tõteggiaks nimmetud?

Sepärrast, et nemmad keik, mis pu sees on, sisse kandwad, nenda kui on messi, wahha ning wessi. Nemmad walmistawad need keriekessed, wiwad need surnud wälja ja piddawad wasto, et woerad liñnud ei sa sisse.

Mis on nende toidus?

Met, wahha ja keiksuggused rosid ja õitsed.

Kui tallisel ajal nende toidus otsa sannd, mis siis tehha?

Siis antaksa, kui tunnukse hädda ole-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1799, lk. 17